

Nagy tettekre egyedül nem képes az ember...

Beszélgetés Koczúrné Tóth Ibolya tiszaszentimrei polgármesterrel

Nagy öröömre, évek óta meghí-
vást kapok Tiszaszentimrére a térség-
ben működő színjátszó csoportokat,
népdalköröket megmozgató „Vidám
Művek Fesztiváljára”. Manapság több
rossz hírt hallunk, mint jót, így igazán
örvendetes dolog egy olyan fesztivál
hagyományának megteremtése, ahol
a nevetése és az öröme a főszerep. Eze-
ken az ünnepeken több száz időst és
fiatalt lát vendégül a falu. Minden
alkalommal szeretetteljes légkört ta-
pasztalok, ami azt jelzi, hogy ez egy
igazi befogadó faluközösség.

Amikor Tiszaszentimrén vagyok,
gyakran eszembe jut Szent István ki-
rály, az ifjú Imre herceghez írott intése:

„Ennélfogva megparancsolom ne-
ked, fiam, hogy a jövevényeket jóaka-
ratúan gyámolítsd és becsben tartsad,
hogy nálad szívesebben tartózkodja-
nak, mintsem másutt lakjanak.”

*Olyan szeretettel fogadnak engem
és minden vendéget, hogy szívesen ma-
radnék még. Ezért külön örülök annak,
hogy a Szín – Közösségi Művelődés
hasábjain bemutathatom a települést
és elhivatott polgármesterét.*

*Koczúrné Tóth Ibolya 2006. óta
Tiszaszentimre polgármestere. Kedves,
de határozott, erős asszony, aki azon
kevesek közé tartozik, aki odafigyel
arra, akivel éppen beszél és éli a jelen
pillanatot. Régi ismeretségünkre való
tekintettel tegeződünk.*

K. K-né: *Először arra kérlek, hogy
mutasd be a települést az olvasóknak:*

K-né T. I.: Tiszaszentimre a Ti-
sza-hát és a Hortobágy között terül
el, a Tisza-tó közvetlen szomszédsá-
gában. Az itt élő emberek a nehéz kö-
rülmények ellenére nagyon kötődnek
a faluhoz, építik, óvják azokat az érté-
keket, melyek a napi megélhetésüket
segítik és biztosítják.

A település Szent István fiának,
a szentté avatott Imre hercegnek
nevét viseli. Első okleveles említése
1325-ből maradt ránk, Zenthemreh
alakban. Közigazgatásilag a 300 fős
lakosságú Újszentgyörgy is Szent-
imréhez tartozik, amely szintén Ár-
pád-kori település, de a törökör
elején elpusztult. A község templo-
ma 1783-ban épül fel, sajátos tornyát
1800-ra emelik hozzá, addig harang-

lábat használtak. Értékes építészeti
emléke még az egykori „Samu-kas-
tély”. A kunhalmokat is őrző faluban
a szántóföldi gazdálkodás mellett a
XIX. század közepére meghonosodott
a szőlő- és dohánykultúra. A lakosság
száma ma mintegy 2260 fő. Az utóbbi
5-10 évben korszerűsödtek az intéz-
mények. Az iskola egy modern torna-
csarnokkal is gazdagodott. Az idősök
otthona is bővült férőhelyekkel, ét-
teremmel, foglalkoztató helyiséggel.
(Újabb bővítési folyamat jelenleg is
folyik) A falu büszkesége az óvoda,
de az egészségügy is kellő hangsúlyt
kap. Jellemzője a községnek a saját
üzemeltetésű bolt, a takarmány le-
rakat. A község résztulajdonosa az
egyik legnagyobb munkahelynek is.
Szentimre mindig megbecsülte szak-
embereit, termelőit, mestereit, s tette
ezt a kulturális és a társas élet hagyó-
mányainak őrzésével együtt. A tele-
pülésen fontos szerepet vállal és tel-
jesít ma is a népdalkör, a tánccsoport,
a nyugdíjas színjátszás, a helytörténe-
ti kutatómunka. Dicséretes a Tisza-
szentimrei Gyermekekért Alapítvány
tevékenysége is. A település 1995-ben
megalkotta önkormányzati címerét
és zászlaját is, amelyekben szeren-
csésen kapcsolódnak össze a múlt és
a jelen jelképi motívumai. A település
önbecsülése megmutatkozik a fran-

kicsi település vagyunk ahhoz, hogy „többfelé húzzuk a szekeret”.

Akkor tudunk eredményesen dolgozni, ha elfogadva a „másságot” egyre többen dolgozunk közös céljainkért, az itt élő emberek boldogulásáért, a megfelelő élet- és munkakörülmények kialakításáért.

Úgy gondolom, hogy ezt sikerült megvalósítani egy-két kivételtől eltekintve, mert az itt élő emberek többsége hasonlóan gondolkodik, és tud együtt dolgozni. Remélem, hogy a kevesek is belátják, hogy attól, hogy valaki „más”, nem kell elítélni.

A másik indíték az volt, hogy úgy éreztem, hogy amit akartam, megvalósítottam az iskolában, és szerettem volna még többet tenni a településért, az itt élő emberekért.

Ennek ellenére nehéz volt. Sokáig hiányzott az iskola, mert szerettem a munkámat, szerettem és tiszteltem a gyerekeket, és ez úgy gondolom, kölcsönös volt.

Felnőtt tanítványaimra büszke vagyok, látom, hogy nem hiába dolgoztam, tisztességes, dolgos, iparkodó felnőttek lettek. Kölcsönös tisztelettel vagyunk egymás iránt, jó találkozni velük, az pedig még jobb érzés, ha munkatársként tudunk együtt dolgozni.

K. K-né: *Mire vagy a legbüszkébb eddigi munkáiban?*

K-né T. I.: Sok szép emlékem van a tanári pályámról, de ha valamit ki kell emelnem, az „A tiszaszentimrei

ciaországi és a holland kapcsolatok gyakorlatában is.

K. K-né: *Mielőtt megválasztottak polgármesternek, tanárként dolgoztál a helyi iskolában.*

Előző munkáiban is szép eredményeket értél el, mi motivált abban, hogy pályát módosíts?

K-né T. I.: 2006-ban azért pályáztam meg a megüresedett polgármesteri tisztséget, mert bár fejlődött a település, – sokkal jobban, mint a környező falvak, és ez a korábbi vezetők érdeme – a közösségi életben fontos szerepet betöltő civil egyesületek közül már csak papíron működött a Polgárőr Egyesület, a Tiszaszentimréért Egyesület. Nem volt biztosítva a Községi Sportegyesület működéséhez sem a szükséges anyagi fedezet. Ezen kívántam változtatni.

A lakóhelyünkért tenni akaró, nagyszerű emberek segítették a két egyesület újjászervezését.

A Tiszaszentimréért Egyesület újjászervezésének lehetőségét Végh Zsuzsannának köszönhetjük. Intézte az „alvó” egyesület ügyeit, és ezzel lehetővé tette, hogy 2013-ban megújulva, újra aktív közösséggé váljanak. A régi – új tagok már megszervezték egy sikeres Erzsébet-Katalin bált, és pályáztak játszótér bővítésre, parkosításra Tiszaszentimrén és Újszentgyörgyön. A sportegyesület évekig az önkormányzat támogatásával tudott fennmaradni. Nagy Roland elnök vezetésével, ma már pályázataikkal biztonságban tudnak működni. Hasonlóan a másik két egyesülethez, a fiatalok egészséges életmódra, közösségi élet-

re nevelésében sportszerető a szabad idejüket a közösségért áldozó tiszaszentimreiek vesznek részt, akiket köszönet illet.

A három civil szervezethez közel 200 tiszaszentimre és újszentgyörgyi lakos tartozik és dolgozik a közösségben, a közösség által, a nagyobb közösségért, a településért.

Lehetnek gyönyörűen felújított intézmények, létesítmények, de üresek, ha nincsenek bennük közösségek, melyek összetartanak, és ha kell, összefognak a település érdekében, akkor is, ha különböző a gondolkodásuk, más politikai nézeteket képviselnek, ha más világnézetűek, vallásúak tagjaik. Mindig azt vallottam, hogy *az ember értékét a munkája adja*, és nem az, hogy milyen meggyőződésű. Túl

gyermekéért alapítvány” létrehozása. 1991-ben még segédanyagunk sem volt, olyan kevés iskolai alapítvány működött.

Az elmúlt 23 év alatt nagyon sok tiszaszentimrei és újszentgyörgyi diák élvezte az alapítvány anyagi támogatását megérdemelt munkája után.

Országos szinten is egyedülálló az, hogy az alapítvány az általános iskolától a felsőoktatásig nyomon követi a diákok teljesítményét, és támogatja azt.

Remélem, sokáig élvezi még nagyon sok diák ennek hozadékát! Erdemes volt létrehozni.

K. K-né: *És jelenlegi munkádban?*

K-né T. I.: Ez már sokkal nehezebb kérdés. Minden nyertes projektnek örültem, mellyel közintézményeinket felújíthattuk: iskola, község-háza, művelődési ház, óvoda, jelenleg az egészségház felújítása folyik. Közben parkosítunk, játszótereket bővítünk, sőt egy új gyermek- és ifjúsági szállással is gazdagodott településünk.

Sok-sok munka, energia fekszik egy-egy pályázat előkészítésében, megvalósításában.

Eddigi pályázatok közül kiemelkedik, mert a legnagyobb kihívás, a szennyvízpályázat előkészítése és (remélem augusztustól) lebonyolítása. Sok-sok egyeztetés, kétség, vita, utazás, szorongás, veríték és öröm jellemzi az eddigi munkát.

Mindegyik projekt fontos, de ezek épületek és tárgyak, igaz, az alapellátás színvonalát emelik, mégis a *START közfoglalkoztatási programra és a 25 férőhelyes munkahely kialakítására vagyok a legbüszkébb* eddigi polgármesteri munkámban, mert ezek, az emberek megélhetését segítik. Az elmúlt évben több mint 200 embert tudtunk foglalkoztatni, és szerény jövedelemhez juttatni. A 25 fő megváltozott munkaképességű számára pedig jövedelem-kiegészítést biztosít az Újszentgyörgyön kialakított nonprofit kft. *Önkormányzatunk azért foglalkozik a közfoglalkoztatási programmal, (nem kötelező, sok önkormányzat nem foglalkozik ezzel, mert nagyon sok plusz feladatot ad a hivatal dolgozóinak) mert nincs munkalehetőség az emberek számára. Míg nincs jobb lehetőség, csináljuk.* A másik igen fontos érv a közfoglalkozta-

tás mellett, hogy *értéket állítanak elő*, munkájuk eredménye kézzel fogható.

K. K-né: *Arról beszéltél, hogy mi tölt el örömmel a munkádban. Mi az, ami nehéz számodra?*

K-né T. I.: Ha nem tudok valakinek segíteni, ha nem tudunk az embereknek munkát adni. Polgármesteri munkám legnehezebb része, ha a munkaviszony megszüntetését kell aláírni. Ezt nem lehet megszokni. Hiába tölem független okok miatt nem tudunk ki-közvetíteni valakit, vagy szűnik meg valakinek a munkaviszonya, nehezen élem meg. Ilyenkor szükségem van a fohászra. Gyakran eszembe jutnak Aszisi Szent Ferenc szavai:

*„Uram, adj türelmet,
Hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni,
Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,
Amit lehet, és adj bölcsességet,
Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni. „*

K. K-né: *Úgy ismerlek, amit eltervezel, szereted megvalósítani. Változtál ezen a téren?*

K-né T. I.: Nem sokat. Most sem fogadom el azt, ha valaki úgy áll a dolgokhoz, hogy ezt nem lehet megcsinálni. Egy kolléganóm hamar kiismert e téren. Ha valami olyat kértem Tőle, amiről még nem tudta, hogy fogja megoldani, mindig azt mondta: *„Nem tudom még, hogy hogyan, de megcsináljuk.”* Sok ilyen emberre van szükség ahhoz, hogy eredményeket érjünk el. Egy konkrét példát említek arra, hogy szeretem, ha megvalósulnak azok a dolgok, melyeket eltervezek.

A sportpályával szembeni parkoló a Tiszafüredi Kistérség Többcélú Társulás hibája miatt nem valósulhatott meg. Nagyon bántott.

„Házilag”, a közfoglalkoztatottakkal megcsináltuk, szerintem nem is olyan rosszul, de én jobbat, szebbet és főleg biztonságosabbat akartam. A múlt héten megrendeltem a parkoló tervét, mert úgy értesültem, hogy a 2014-20 Európai Unió fejlesztési koncepcióba beleilleszthető.

Természetesen, ha mindent megtettem, megteszek valamilyen cél elérése érdekében, és az nem valósul meg, elfogadom, mert tudom, *mindent megtettem* érte, nem rajtunk, rajtam múltott.

K. K-né: *Honnan az erő, a kitartás? Tanulja az ember, vagy magával hozza a génjeiben?*

K-né T. I.: Én a családban hiszek. Az alapvető erkölcsi normákat az ember a családban tudja elsajátítani. Alakíthat rajta az iskolarendszerben történő nevelés, de a család szerepét senki sem veheti át. Szegény, de tisztességes családban nőttem fel, ahol a tisztességet, a munka szeretetét, a család fontosságát szüleim, nagyszüleim példájából tanultam. Örökre belém vésődtek nagyapám intelmei: *„Ha segíteni nem tudsz, ártani ne árts! A tisztességet egyszerűen lehet elveszíteni. Sokkal nehezebb jónak lenni, mint rossznak. Akkor ígérj meg valamit, ha azt be is tudod tartani.”* És sorolhatnám. Igyekeztem e szerint élni. Mindig úgy fordultam és fordulok az emberek ügye felé, hogy elképzelem, hogyan érintene ez engem, ha én lennék a helyükben.

Pintér Sándor belügyminisztertől a közfoglalkoztatási programok megvalósításában nyújtott kiemelkedő tevékenység elismeréséül.

2013-ban Tiszaszentimre Községi Önkormányzat Képviselőtestülete a „Tiszaszentimre Községért” díjat adományozta a község fejlődése érdekében végzett kimagasló tevékenység elismeréséül.

Magyarország Vidékfejlesztési Minisztere az 1848/49-es forradalom és szabadságharc évfordulója, március 15-e alkalmából kiemelkedő tevékenység elismeréséül Miniszteri Elismerő Oklevelet adományozott.

Ezek az elismerések azt jelzik, hogy beért az a munka, melyet 8 éve végzel a településért, és ezt nemcsak a településen élők ismerik el, hanem mások is észreveszik.

Hogyan élted meg ezeket az elismeréseket, hiszen köztudottan szerény ember vagy?

K-né T. I.: Természetesen megérintett a dolog, talán éppen azért, mert sohasem hivalkodtam azzal, hogy én ezt csináltam, én azt csináltam.

Fontos, hogy a település vezetőjének legyen hosszú- és rövid távú elképzelése a falu fejlesztésére, de ennek megvalósítása már csapatmunka, melyhez a maga területén mindenki hozzátesz valamit. *Vallom, hogy nagy tettekre egyedül nem képes az ember.*

Hozzászóltam ahhoz is, hogy én dicsérek másokat, furcsa volt hallani, hogy most az én munkámat éltetik. Úgy látszik, hogy csendben is lehet jól dolgozni, vezetni, és ezt észrevették, sőt egyre többen észreveszik.

Sohasem az elismerésért dolgoztam. Természetesen örülök, de igazán boldoggá az tesz, ha valakin segíteni tudok.

Nálam szebben fogalmazta meg ezt Márai Sándor: *„Az életnek értelmet csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk.”*

K. K-né: Kedves Ibolya, szeretettel gratulálok! További munkádhoz jó egészséget kívánok és a Jó Isten áldását! Köszönöm szépen a beszélgetést!

Sajnos ennek ellenére sem tudok mindenki problémájára megoldást találni, de minden tölem telhetőt megteszek, hogy segítsék, ha tudok.

K. K-né: *Milyen terveid vannak a települést érintően?*

K-né T. I.: Rengeteg elképzelésem van a 2014-20 Európai Uniói fejlesztések kihasználására:

Június első hetében megrendeltem a *paprikaörlő* manufaktúra tervét, a *műhely*, a *gyermekétkező*, és a *tűzoltószertár felújításának* a tervét. Természetesen az önkormányzat tulajdonában lévő intézmények hosszú távú fenntarthatósága érdekében, az *alternatív energiák hasznosítása*, a melegvíz, áram, gázárának csökkentése céljából *elsődleges* a fejlesztések között.

Terveim között szerepel a *katolikus templom felújítása is*. A START közfoglalkoztatási programot tovább kell fejleszteni, mert önellátóvá válásunkhoz elengedhetetlen feltétel.

Szeretném, ha 2020-ig nem csak ezek valósulnának meg, hanem az én gyermekkori álmom is. Kislánykorom óta azt hallottam *„Fürdő lesz Tiszaszentimrén.”* Rég voltam kislány, sok idő telt el azóta, most megpróbálom valóra váltani álmomat.

Az elején úgy fogalmaztam, hogy minden tölem telhetőt megteszek azért, hogy egy terv megvalósuljon. Ezért még annál többet is megteszek.

K. K-né: *Mennyi idő jut magadra? Mi az, ami kikapcsolódást jelent számodra?*

K-né T. I.: Sohasem panaszkodtam vagy dicsekedtem azzal, hogy én mennyit dolgozok, mert a maga területén mindenki sokat dolgozik.

Egy dolgot, remélem, nem fogok megbánni: Mindig a munka volt az első, és bizony ez gyakran a szabadidő, a csa-

lád rovására ment, és megy a mai napig. A polgármester munkaideje kötetlen, ennek előnyét eddig nem nagyon éreztem. Most hétvégére, péntekre 3 meghívást kaptam, ahová várják a település vezetőjét, szombatra egy meghívásom van, de egész napra. Érkezik hétvégére a családom, van mit megszervezzek ahhoz, hogy megfeleljek az „elvárásoknak”.

Egyetlen eset van, amikor nem dolgozik az agyam, agymosásnak szoktam nevezni, amikor a 2 éves unokám, Luca utasításait hajtom végre. Ha el akarok tőle köszönni, közli: *„Nem, légszi, mama, ülsz! Számolok, mama bíj el!”* stb.

K. K-né: *Milyen településkép van előtted? 20 év múlva hogyan élnek Tiszaszentimrén és Újszentgyörgyön az emberek?*

K-né T. I.: Gyönyörűen felújított intézményekben, békességben élnek az emberek, nem bántják egymást. Lesz munkája annak, aki dolgozni akar, a családok anyagi biztonságban élnek, vállalnak gyerekeket, mert fel tudják őket nevelni. Vigyáznak a közösség értékeire és egymásra.

Tudnak örülni egymás sikereinek, nem tekintik ellenségnek azt, aki más véleményen van. Sok jól működő közösségben, boldogan élnek az emberek községünkben. Ha ehhez én is hozzá tudok tenni valamit, már nem dolgoztam hiába.

K. K-né: *2006-óta vagy a település polgármestere. Az utóbbi három évben több elismerésben részesültél:*

2012-ben és 2013-ban Miniszteri Elismerő Oklevelet vehettél át Dr.

KOPASZ KÁROLYNÉ a Nemzeti Művelődési Intézet Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Irodájának módszertani referense.